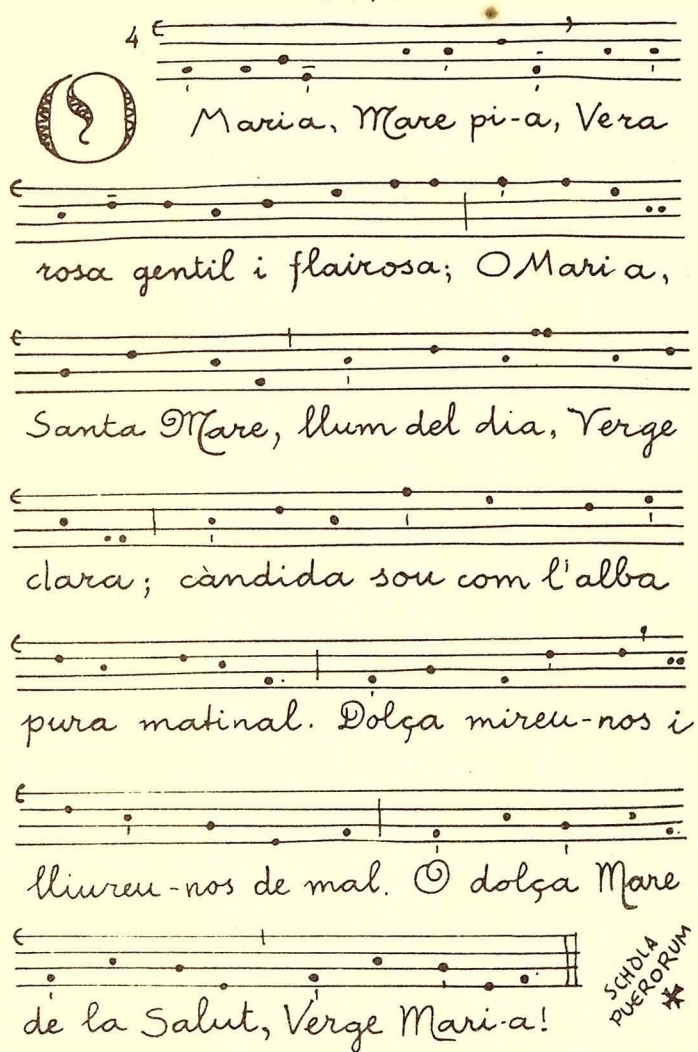

Gravat d'Antoni Vila Arrufat - 1928

EL POBLE FIDEL DE SABADELL
PREGA I CANTA A LA SEVA PATRONA
LA MARE DE DÉU DE LA SALUT

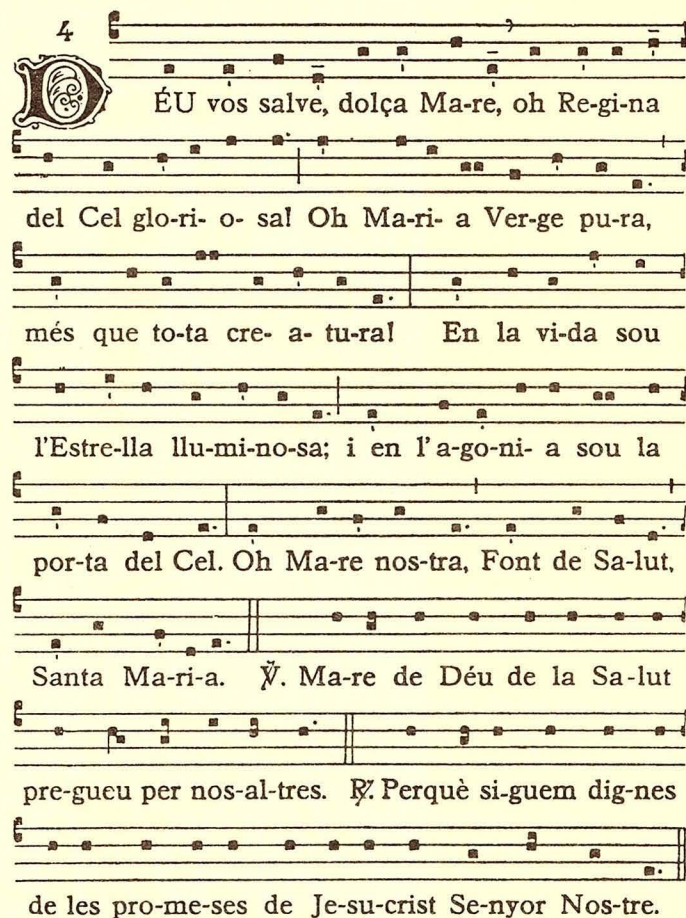
PREGÀRIA A LA MARE DE DÉU
de la Salut.

O Maria, Mare pi-a, Vera
rosa gentil i flairoso; O Maria,
Santa Mare, llum del dia, Verge
clara; càndida sou com l'alba
pura matinal. Dolça mireu-nos i
lliureu-nos de mal. **O** dolça Mare
de la Salut, Verge Mari-a!

SCHOLA
PUERORUM
*

TEXT QUE VA ESSER CANTAT EL DIA 21 DE FEBRER DE 1928
(Reproducció de la transcripció original, feta pel mateix autor
P. Josep Franquesa, escolapi.)

DÉU vos salvè, dolça Ma-re, oh Re-gi-na
del Cel glo-ri- o- sal Oh Ma-ri- a Ver-ge pu-ra,
més que to-ta cre- a- tu-ral En la vi-da sou
l'Estre-lla llu-mi-no-sa; i en l'a-go-ni- a sou la
por-ta del Cel. Oh Ma-re nos-tra, Font de Sa-lut,
Santa Ma-ri-a. **V.** Ma-re de Déu de la Sa-lut
pre-gueu per nos-al-tres. **R.** Perquè si-guem dig-nes
de les pro-me-ses de Je-su-crist Se-nyor Nos-tre.

Els anys que fa que cantem el *Déu vos salve, dolça mare*, ens ensenyen el destí providencial de les coses de l'esperit nascudes sense pretensions d'èxit humà ni aspiracions a la perdurabilitat terrenal. El Pare Josep Franquesa, en comprendre'l, no va pretendre fer altra cosa que un simple cant final per a les Vespres que la *Schola Puerorum*, comptant amb l'ajut de la gent gran de la *Schola Cantorum*, havia decidit cantar a La Salut, el dimarts de septuagèsima del 1928 a primeres hores de la tarda per tal de no destorbar el culte tradicional a les parròquies de la ciutat.

Feia, allà dalt, un vent violentíssim que arrabassava de les mans dels vaillets els globus que enlairaven, i penjava a les branques dels arbres els estels que pretenien fer volar. Però devia emportar-se'n també, i devia escampar-la damunt de la ciutat, la llavor d'aquell cant nou, que ningú d'aquells qui per primer cop l'entonaven podia sospitar que prenguéss amb el temps il·limitades ressonances.

Tot va ésser humil en la naixença i el desplegament d'aquest cant: adaptació de la melodia d'un *Al·leluia* gregorià i maríà ja existent – el *Rosa vernans caritatis*: Rosa tendral de caritat –, el Pare Franquesa, amb la seva pacient activitat didàctica i minuciosa, s'entretingué a encabir-hi unes paraules que s'emmotllessin al desplegament melòdic original. I amb elles va ésser cantat aquell dia. Aviat, però, va adonar-se que el text resultant era més graciós que no pas expressiu, de més vaga popularitat que precisió laudatòria i suplicant. I de mica en mica, amb la seva senzillesa porfidiosa, l'anà retocant i polint, ensenyant-ne a mestres i a amics els resultats parcials que obtenia, i escoltant els parers d'uns i altres, fins a deixar-lo tal com ara el cantem, que ja és gravat a la nostra memòria així com és esculpit en els murs del Santuari.

Sense deixar d'ésser el *Déu vos Salve, dolça mare*, una obra personalíssima del P. Franquesa, ben característica de la seva manera de fer i d'actuar, pot dir-se també que és filla de la particular espiritualitat sabadellenca d'aquells anys, a la qual ell s'havia cordial i eficaçment incorporat, i on era de tothom estimat com amic i com a mestre.

GOIGS

A LLAOR DE LA MARE DE DÉU DE LA FONT DE LA SALUT QUE ES VENERA EN EL REIAL SANTUARI DE SABADELL

Al devot que en vós confia
i al sofrent que a vós acut,
escolteu, Santa Maria,
de la Font de la Salut.

Des d'aquest vostre ermitatge
atraieu el bon romeu;
que se'n pugi en romiatge
i per vós se'n pugi a Déu.
Feu planera tota via
i enfortiu el decaigut.

*Escolteu, Santa Maria,
de la Font de la Salut.*

Hort tancat, Font segellada
que lloà l'Esperit Sant,
no us tanqueu a la mirada
del romeu que ve, implorant.
Dolç repòs, deu d'ambrosia
que refà el delit perdut.

Font de l'Aigua de la Vida
que daleixen els malalts.
Rosa Mística, investida
de virtuts medicinals.
Per a tota malaltia,
implem el vostre ajut.

Com en viles de refugi
que hi havia en temps antics,
ja no manca qui ens soplugi
als embats dels enemics.
Siguen nord del que es desvia
i acolliu l'esmaperdut.

Beneïu els prometatges
i les joies nupcials,
beneïu els nuviatges
i els somriures filials.
Siguen sempre llum i guia
de la nostra joventut.

Beneïu les promences
dels romeus i dels devots,
i que es tornin llurs sofrances
rams de ciris i d'exvots.
Porta oberta, nit i dia,
per al pobre desvalgut.

Vós sou l'Iris de bonança
que ens somriu en tot flagell.
Us invoca amb confiança
la ciutat de Sabadell.
Li fa chor la rodalia
i tothom diu commogut:

Al devot que en vós confia
i al sofrent que a vós acut,
escolteu, Santa Maria,
de la Font de la Salut.

V. Mare de Déu de la Salut, pregueu per nosaltres.

R. Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM

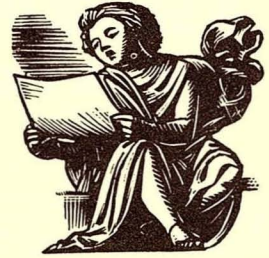
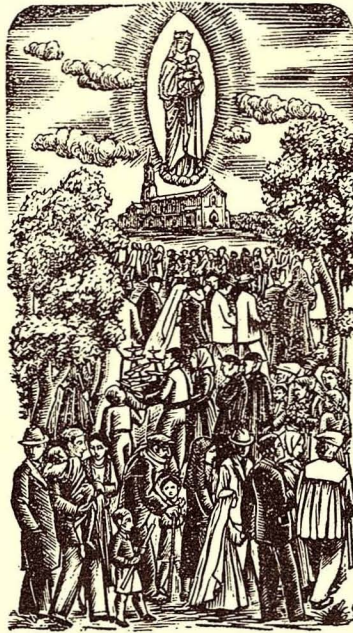
Concediu, us preguem, Senyor a nosaltres, servents vostres, de fruir perpètua salut en l'ànima i el cos, i per la gloriosa intercessió de la benaurada Verge Maria, d'ésser, ara, alliberats de tristesa i gaudir després, l'alegria eterna.

Pel Crist Senyor nostre. Amén.

Al de-vot que en vós con-fi a i al so-frent que a vós a-cut, * Es-col-teu San-ta Ma-ri-a de la
Font de la Sa-lut. **COBLES** Des d'a-quest vostre ermi-tat-ge a-tra-ieu el bon ro-meu; que se'n
pugi en ro-mi-at-ge i per vós se'n pu-gi a Déu. Feu pla-ne-ra to-ta vi-a i enfor-tiu el de-cai-gut. *

Lletra i melodia de Mn. Camil Gels. — Boixos de Ricard Marlet.

CÀNTIC A LA MARE DE DÉU DE LA SALUT

EMPERADRIU DE LA CIUTAT JOIOSA, FONT DE MERCÈ JAMAÍ NO DEFALLENT.

VIROLAI MONTSERRATÍ. = S. XIV

Des del serrat, bressol de nostra història,
 on féu hostal de Roma el vell camí,
 amb palma d'or els sants Iscle i Victòria
 de Sabadell vetllaven el destí.
 L'Omnipotent aquest pujol tenia
 predestinat a lloc d'excelsitud.
*Sigueu el nostre ajut, Santa Maria,
 Mare de Déu de la Salut.*

Enllà del riu cercant la terra plana,
 com un rebrot eixia el nou poblat;
 quan fou el temps de créixe' i prendre ufana
 amb dolls del cel, oh Mare, l'heu regat.
 Puix que sou Vós qui la saó li envia,
 témer no cal les minves ni l'eixut.
*Sigueu el nostre ajut, Santa Maria,
 Mare de Déu de la Salut.*

La font humil de vora l'ermitatge
 heu enriquit d'un gloriós present;
 ens hi heu dat la vostra santa imatge,
 Vós qui sou font jamai no defallent.
 Font de mercè que raja nit i dia,
 l'estol dels fills assedegat acut.
*Sigueu el nostre ajut, Santa Maria,
 Mare de Déu de la Salut.*

Mes ja no sou al fons de la clotada,
 cal que de lluny us puguin albirar;
 perquè regneu damunt de la contrada
 els sants germans us han cedit l'altar.
 D'un nou esclat l'ermita resplendia,
 tot el Vallès amb Vós ha somrigut.
*Sigueu el nostre ajut, Santa Maria,
 Mare de Déu de la Salut.*

Vós acolliu les filials ofrenes,
 feu bo l'espòs, honesta la muller;
 amb qui ve trist Vós compartiu les penes,
 vetlleu de prop el nostre son darrer.
 Dels caminants Vós sou estel i guia;
 Vós conduïu la nostra joventut.
*Sigueu el nostre ajut, Santa Maria,
 Mare de Déu de la Salut.*

Emperadriu de la Ciutat Joiosa,
 de Sabadell sigueu escut fidel;
 seny, pietat i tasca profitosa,
 tot creixerà si en beneïu l'anhel.
 En Paradís tinguem ciutadania
 els qui a la terra us hem pagat tribut.
*Sigueu el nostre ajut, Santa Maria,
 Mare de Déu de la Salut.*

Llum del bressol del qui no parla encara,
 bàlsam al llit d'angoixes i dolors,
 puix que hem gustat la mel de dir-vos Mare
 feu que gaudim les eternals dolçors.
 Deu-nos clement, dolcíssima i pia
 en vida i mort consol i fortitud.
*Sigueu el nostre ajut, Santa Maria,
 Mare de Déu de la Salut.*

V. Mare de Déu de la Salut, pregueu per nosaltres.

R. Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM

Concediu, us preguem, Senyor a nosaltres, servents vostres, de fruit perpètua salut en l'ànima i el cos, i per la gloriosa intercessió de la benaurada Verge Maria, d'ésser, ara, alliberats de tristesa i gaudir després, l'alegria eterna.

Pel Crist Senyor nostre. Amén.

Petit Cor - Moderadament

Des del ser - rat, bres - sol de nostra his - tòria, on féu hos - tal de Roma el vell ca - mi, —
 — amb palma d'or els Sants Iscle i Vic - tò - ria de Saba - dell vet - llaven el des - tí. L'Omnipo - tent aquest pujol te -
 ni - a predesti - nat a lloc d'excelsi - tud. Si - gueu el nos - tre a - jut, Santa Ma - ri - a, Mare de Déu de la Sa - lut.

Lletra de Pere Valls i Garreta. = Música del Mestre Antoni Pérez Moya.

Premi del Concurs celebrat amb motiu del 250 aniversari del vot de poble.

Edició de la Junta Administrativa del Reial Santuari de la Mare de Déu de la Salut, amb la col·laboració dels "Amics dels Goigs" Sabadell, Aplec de 1980.

— 2000 exemplars en paper corrent i 200 en paper especial "Guarro"; numerats de l'1 al 200 —

Impremta La Noogràfica - Sabadell